

OI JOULUYÖ

san. Placide Cappea 1843

A D A E⁷ A
OI JOULUYÖ, OI AUTUAS SÄ HETKI, KUN IHMISEKSI SAI HERRA TAIVAHAN
D A /⁷ C^{#m} G^{#7} C^{#m}
SYNTEIMME TÄHDEN HENKENSÄ HÄN ANTOI JA KÄRSI RISTINKUOLEMAN
E⁷ A E⁷ A
JO TOIVON SÄDE HOHTAVAINEN LOISTAA NYT YLLÄ MAAN JA MERTEN AAVOJEN
F^{#m} C^{#m} Hm F^{#m} A E A D A E⁷ A
SIIS KANSAT KAIKKI, TE KIITTÄKÄÄTTE HERRAA OI JOULUYÖ, SÄ LOHTU IHMISTEN
E A Hm A E⁷ A
OI JOULUYÖ, SÄ LOHTU IHMISTEN

A D A E⁷ A
JO KIRVONNEET ON SYNTIEMME KAHLEET, ON TAIVAS AUENNUT LAPSILLE MAAN
D A /⁷ C^{#m} G^{#7} C^{#m}
ORJUUS ON POISSA, VELJESVAINO PÄÄTTYI, SIIS LUOJAN KIITOSTA LAULAMME VAAN
E⁷ A E⁷ A
TOI RAUHAN MEILLE HERRA TAIVAHASTA KUN PUOLESTAMME ASTUI KUOLEMAAN
F^{#m} C^{#m} Hm F^{#m} A E A D A E⁷ A
SIIS KANSAT KAIKKI, TE KIITTÄKÄÄTTE HERRAA OI JOULUYÖ, SÄ LOHTU IHMISTEN
E A Hm A E⁷ A
OI JOULUYÖ, SÄ LOHTU IHMISTEN

säv. Adolphe Adamin 1847